

[Poulsgaard]

forhåbninger, der måske ikke kan indfries. Det er et fornuftigt standpunkt.

Der skal ikke herske mindste tvivl om, at fremskridtspartiet støtter dette lovforslag. Vi er glade for, at det ser ud til at kunne samle flertal. Så må vi se på beløbets størrelse, og jeg vil mene, at vi kan finde en rimelig løsning.

Alice Faber (SF):

Jeg er jo i den heldige situation, at der er flertal for forslaget i den udformning, det foreligger i. Der er lidt usikkerhed om, hvor stor erstatningen skal være.

Lige siden jeg startede med at besøge nogle af de ofre, som har været udsat for LSD-behandlingen i begyndelsen af 1960'erne, har jeg været meget forskrækket over, hvad det er for en behandling, man kan få af vores systemer, og hvordan man bliver overset, når man prøver på at gøre opmærksom på, at der vist må være tale om en fejl.

Det er dejligt at tænke på, at de mennesker nu fra folketingets flertals side kan få oplysning for de overgreb, samfundet har foretaget på dem, ca. 25 år efter, at de har været udsat for overgrebene.

En af de ting, jeg synes skal med i den vurdering, når man tænker på, at det er 25 år siden, de var udsat for det, er, at det drejer sig om psykisk syge eller folk, som grænser til at være psykisk syge. Hvis det havde drejet sig om fysiske skader, tror jeg ikke, at der havde været en sådan træghed med hensyn til erstatningsansvaret fra det offentlige side. Det viser, hvor svært det er at have en psykisk lidelse eller en grænsepsykisk lidelse i Danmark. De senere års oplysninger om, hvordan de psykisk syge bliver behandlet rundt omkring på hospitalerne, viser, at der er langt igen.

Lad os håbe, at flertallet for dette forslag vil være med til at forbedre forholdene for mange af de psykisk syge, som stadig væk lider under en forkert behandling eller dårlige budgetter for de afdelinger, de har været på, eller dårlig prioritering på området.

Der har været talt om, at der er begået nogle fejl, og det er vigtigt, at flertallet i folketinget nu påtager sig ansvaret. Lad det bare danne præcedens, hvis der er begået flere fejl.

Jeg vil dernæst komme ind på de forskellige ordføreres indlæg om forslaget.

Indenrigsministeren viste nærmest en truende holdning over for forslaget. Indenrigsministeren er vel klar over, at der er flertal for forslaget, så jeg undrer mig lidt over den truende holdning. Flertallet viser klart, at den redegørelse, indenrigsministeren er kommet med, ikke kan bruges. Som vi sagde, da indenrigsministeren sagde, at hun ville komme med en redegørelse: vi tror ikke på, at der kommer nye oplysninger frem, som kan give os større forståelse af sagen.

Indenrigsministeren sagde, at nogle mennesker ikke havde fået det ud af en behandling, som de havde ventet. Jeg ved ikke, hvor meget de mennesker havde ventet af en behandling, men lægerne havde ventet et eller andet af behandlingen, som de havde fortalt de forskellige mennesker, men det, lægerne havde ventet, fik de slet ikke ud af det.

Indenrigsministeren mener, at lægevidenskaben ikke tør udvikle nye behandlingsmetoder, fordi man afgrænser et ganske bestemt område, hvor vi er enige om, at der er sket fejlbehandling. Jeg synes, det lyder lidt overdrevet, at lægevidenskaben på denne baggrund ikke tør udvikle nye behandlingsmetoder. Hvis lægevidenskaben måske føler lidt større ansvarlighed over for at udvikle behandlingsmetoder, som de ved for lidt om i forhold til den patientgruppe, de bruger til forsøg eller behandling, synes jeg, det ville være fint. Hvis det blev resultatet af dette lovforslags gennemførelse, ville jeg være meget glad.

Indenrigsministeren er også inde på, at det ikke er retfærdigt i forhold til andre grupper, som har pådraget sig skader. Hvis der er sket så store fejltagelser, som der er sket på dette område, synes jeg, det er væsentligt, at de mennesker kommer frem med deres skader og får erstatning for dem. Det må være det, der er meningen.

Jeg er enig med ministeren i, at der nok bliver problemer med at få afgrænset, hvordan man skal vurdere de forskellige skader. Jeg vil meget henstille, at de myndigheder, der skal vurdere skaderne, tager utrolig lempeligt på de mennesker, som skal have vurderet deres skader. De har været udsat for så store belastninger i løbet af de sidste 20 år, at det er svært for dem at klare mere. Mange